

TRUNG KIÊN CHỜ MẸ

Nguyễn Duy

ĐK. Từ vực sâu bao thương đau ngày đêm nung

nấu, con lo âu trông ngóng từ

lâu, bóng Mẹ đâu? Mẹ, Mẹ ơi.

Xin thương con chờ Mẹ trông tới, tâm tư

nay thốn thức lệ rơi những nghẹn lời.

1. Nhớ chiều xưa, chiều hoang sơ, thân bơ
2. Tháng ngày qua dần trôi đi, con cô
3. Lúc này đây cây trông ai, con kêu
4. Tiếng thở than còn vọng ngân, nay thân

1. vợ Mẹ đứng lệ nhòa, trông Con yêu chết vì tội
2. đơn chờ mong mỗi mòn, đâu ai thương nhớ lại tình
3. xin Mẹ thương đủ tình, thương cho con lấy một lời
4. con khổ đau vô ngần, luôn trung kiên ngóng Mẹ từ

1. con, Mẹ ơi thương cứu con.
2. con, người thân nay cũng quên rồi.
3. kinh, cầu mong qua chốn luyện hình.
4. nhân, diu con tới bến thiên đàng.